

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka VIII.

Vydána dne 26. ledna 1920.

Obsah: (Čís. 35.—42.) 35. Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 13. února 1919, č. 79 Sb. z. a n., o služebním poměru učitelů vysokoškolských. — 36. Nařízení, kterým zrušují se ministerské nařízení ze dne 17. prosince 1881, č. 143 f. z., a nařízení uherského ministra orby, průmyslu a obchodu ze dne 18. prosince 1888, č. 59.203, o zákazu dovozu a průvozu skotu z východních zemí. — 37. Nařízení o zrušení zabavení modré skalice. — 38. Nařízení, kterým provádí se zákon ze dne 18. prosince 1919, č. 1 Sb. z. a n. z r. 1920, jímž se mění některá ustanovení trestního řádu ze dne 23. května 1873, č. 119 f. z., a zákonného článku XXXIII. z r. 1896. — 39. Zákon o právním postavení úředníků v kancelářích vysokých škol československých. — 40. Nařízení o zřízení a služebních poměrech pohraniční finanční stráže. — 41. Nařízení o ceně cukru určeného k spotřebě. — 42. Nařízení ku provedení zákona ze dne 11. června 1919, č. 329 Sb. z. a n., o ocenění předmětů bursovních obchodů proti účely poplatkové.

Čís. 35.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 12. ledna 1920,

jímž se provádí zákon ze dne 13. února 1919, č. 79 Sb. z. a n., o služebním poměru učitelů vysokoškolských.

ODDĚLENÍ PRVNÍ.

Ustanovení všeobecná.

§ 1.

Návrh sboru profesorského na jmenování profesora vysokoškolského předloží se ministerstvu školství a národní osvěty, jež zařídí další kroky za účelem provedení jmenování prezidentem republiky.

§ 2.

Přeložení profesora vysokoškolského na jinou vysokou školu projedná se dle zásad platných o jmenování (§ 1 zákona).

Navrhne-li profesorský sbor, aby byl povolán vysokoškolský profesor z jiné vysoké školy, oznámí ministerstvo školství a národní osvěty této vysoké škole návrh za účelem vyjádření profesorského sboru a dotázání se navrženého profesora po jeho souhlasu (§ 3 zákona).

§ 3.

Byl-li by profesor vysokoškolský povolán do ciziny, rozhodne o jeho zproštění z úřadu ministerstvo školství a národní osvěty po slyšení profesorského sboru, k němuž povoláný profesor dosud náležel.

§ 4.

Přijme-li vysokoškolský profesor definitivně místo s profesurou nesouvisející, náležející k ji-

nému oboru státní služby, pokládá se zpravidla za to, že se tím vzdává úřadu profesorského.

Ministerstvo školství a národní osvěty může však po slyšení profesorského sboru svoliti k tomu, aby takový profesor podržel svůj úřad, avšak bez řádných služebních požitků s úřadem tím spojených a bez nároků zaopatřovacích z něho plynoucích.

Nestala-li se tato výhrada, může takový bývalý profesor býti pověřen k návrhu profesorského sboru konáním přednášek. Postavení jeho v učitelském sboru jest pak posuzováti dle obdoby ustanovení o soukromých docentech. Byla-li však povolena za konání přednášek remuneration, je tím vyloučen nárok na kolejně nebo na školní plat.

Ustanovení tohoto paragrafu nevztahuje se na případy jmenování, nastalé před působností tohoto nařízení, a platí až do zákonné úpravy této otázky.

§ 5.

Propuštění nebo zatímní zproštění úřadu vysokoškolského profesora provede ministerstvo školství a národní osvěty na základě nálezu neb usnesení příslušného úřadu disciplinárního.

ODDĚLENÍ DRUHÉ.

Disciplinární komise.

Volba disciplinární komise.

§ 6.

Volbu členů disciplinární komise a ostatních funkcionářů uvedených v § 6 zákona vykoná akademický senát (profesorský sbor) každé jednotlivé vysoké školy na počátku každého studijního roku. Při tom sluší, pokud jde o náhradníky členů disciplinární komise, přesně určití pořadí, ve kterém jsou voleni (první, druhý atd. náhradník).

Volba děje se způsobem předepsaným pro volby na vysoké škole nadpoloviční většinou hlasů. Nebylo-li ve příčině některého z volených funkcionářů dosaženo nadpoloviční většiny, koná se volba užší mezi kandidáty, kteří obdrželi největší počet hlasů. Při rovnosti hlasů rozhoduje los.

Výsledek volby oznámí rektor zvoleným funkcionářům, jednotlivým fakultám a ministerstvu školství a národní osvěty.

Co tu, jakož i v následujících paragrafech je řečeno o vysokých školách a jejichrektorech, platí obdobně o samostatných fakultách a jejich děkanech.

§ 7.

Pro vysoké školy, jichž profesorský sbor čítá méně než dvanáct členů, ustanoví ministerstvo disciplinární komisi jiné vysoké školy jako příslušnou komisi a zpraví o tom obě vysoké školy ještě před vykonáním volby. V takovém případě jsou volitelé i členové profesorského sboru příkázané vysoké školy.

Také může ministerstvo dvě nebo více takových vysokých škol k tomu konci sloučiti, aby sobě zvolily společnou disciplinární komisi. V tomto případě vykonají akademické senáty (profesorské sbory) vysokých škol takto sloučených volbu disciplinární komise ve společné schůzi.

Volba vrchní disciplinární komise.

§ 8.

Vrchní disciplinární komise volí se jednou za tři roky a to na počátku studijního roku (§ 8, odst. 5. zákona).

K tomu konci sestaví ministerstvo školství a národní osvěty přehled počtu členů profesorských sborů (t. j. řádných i mimořádných profesorů) všech vysokých škol k volbě oprávněných. Zároveň určí počet volitelů na jednotlivé vysoké školy připadající tím způsobem, že na každých deset členů profesorského sboru počítá se jeden volitel. Ku zbytkům menším než deset se nepřihlíží. Na každou vysokou školu připadne nejméně jeden volitel (§ 8, odst. 4. zákona).

Přehled takto sestavený zašle ministerstvo do konce měsíce října všem vysokým školám k volbě oprávněným s vyzváním, aby akademické senáty (profesorské sbory) vykonaly volbu připadajícího na ně počtu volitelů.

§ 9.

Akademické senáty (profesorské sbory) vykonají volbu během měsíce listopadu. Zároveň označí akademické senáty (profesorské sbory) vysokých škol majících své sídlo v Praze jednoho ze zvolených jako skrutátora.

Volba děje se nadpoloviční většinou hlasů. Nebylo-li ve příčině některého volitele dosaženo

nadpoloviční většiny, vykoná se užší volba mezi kandidáty, kteří obdrželi největší počet hlasů. Při rovnosti hlasů rozhoduje los.

Výsledek volby oznámí se do konce měsíce listopadu rektoru české university v Praze, který jako rektor nejstarší vysoké školy v sídle vrchní disciplinární komise je pověřen řízením volby. Zároveň oznámí se mu i bydliště (adresy) zvolených volitelů a zpraví se o tom i každý jednotlivý z nich.

§ 10.

Rektor české university v Praze zašle, jakmile ho došly zprávy všech vysokých škol k volbě oprávněných o výsledku vykonané volby, anebo prošla lhůta k tomu ustanovená, zvoleným volitelům po volebním lístku u připojení seznamu všech volitelů a jich adres. Zároveň jim oznámí den, do kterého sluší vyplněný volební lístek jemu v připojené obálce zaslati a upozorní na následky opožděného zaslání (§ 11). Tento den má být určen tak, aby od doručení volebního lístku zbývala lhůta nejméně čtyřtydenní.

Z volebního lístku má být patrné, kteří funkcionáři mají být voleni a pokud jde o náhradníky, má být zřejmo, za kterého člena je náhradník volen a zdali jako první či jako druhý náhradník.

Doručení volebních lístků stane se prostřednictvím vysoké školy, již volitelé náleží, u připojení obálky pro zpětné zaslání, opatřené zřetelně heslem „Volba“, a lístku doručovacího. Volební lístek i zpětná obálka buďtež označeny pořadovým číslem, pod nímž volitel jest uveden v seznamu volitelů. Doručovací lístek podepsaný volitelem vrátí vysoká škola za doručení požádaná ihned rektorátu české university v Praze.

Rektor české university v Praze učiní zároveň opatření, aby dopisy opatřené výše naznačeným heslem zůstaly neotevřeny a byly takto předloženy volební komisi. Tyto dopisy se nezapisují do podacího protokolu, nýbrž den, kdy dopis došel, poznamená se toliko na obálce a v seznamu volitelů.

§ 11.

Hlasování volitelů děje se písemně vyplněním a podepsáním zasláního jim volebního lístku. Vyplněné a podepsané volební lístky mají být zaslány rektorátu české university v Praze do lhůty rektorem stanovené. Volební lístky, které se nedostaly do rukou rektora nejdéle před počtem skrutinií, se nečítají ani při určení nadpoloviční většiny, ani při zjištění výsledků volby.

§ 12.

Po uplynutí stanovené lhůty svolá rektor české university v Praze skrutátory, zvolené pražskými vysokými školami, ku provedení skrutinií. Skrutatoři tvoří za předsednictví rektora

volební komisi a rozhodují většinou hlasů. Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedajícího rektora.

§ 13.

Hned po provedeném skrutiniu oznámí rektor české university v Praze šesti zvoleným členům vrchní disciplinární komise jejich zvolení a vyhlásí je zároveň k volbě předsedy a místopředsedy.

O této volbě platí obdobně ustanovení §§ 10 až 12 s tou odchylkou, že lhůta naznačená v § 10, odstavci 1. může být zkrácena na čtrnáct dnů.

§ 14.

Jak volitelé, tak i členové vrchní disciplinární komise mají při volbě, pokud jde o výběr osob, plnou volnost zákonem jim poskytnutou. Z příčin techniky procesní se však doporučuje, aby předseda vrchní disciplinární komise a vrchní disciplinární žalobce měli své sídlo v místě, kde zasedá vrchní disciplinární komise, t. j. v Praze (§ 8, odst. 6. zákona).

§ 15.

Kdo je členem vrchní disciplinární komise, vrchním disciplinárním žalobcem nebo náhradníkem některého z nich, nemůže být členem některé disciplinární komise první stolice, ani vyšetřovacím komisařem nebo jejich náhradníkem, aniž disciplinárním žalobcem, nebo jeho náměstkem. Byl-li by k některé z těchto funkcí přece zvolen, ať dříve nebo později než se stal funkcionářem vrchní disciplinární komise, buď jeho místo v první stolici obsazeno novou volbou.

§ 16.

Nedosáhl-li pro některé z míst při vrchní disciplinární komisi, jež se mají volbou obsadit, žádný z kandidátů potřebné nadpoloviční většiny, žádá rektor české university v Praze tímž způsobem užší volbu mezi kandidáty, již obdrželi největší počet hlasů; při rovnosti hlasů rozhoduje los (§ 8, odst. 2. a 3. zákona).

§ 17.

O výsledku vykonané volby zpraví rektor české university v Praze všechny zúčastněné vysoké školy, ministerstvo školství a národní osvěty, jakož i zvolené funkcionáře.

§ 18.

O skrutiniu sepíše se protokol. Každému členu profesorského sboru vysokých škol k volbě oprávněných jest volno nahlížeti do protokolu i ostatních volebních spisů. Také má právo podati námítky proti vykonané volbě, nebylo-li dbáno některé podstatné náležitosti, předepsané

zákonem nebo tímto nařízením, a mohlo-li toto opomenutí mít vliv na výsledek volby.

Tyto námítky sluší podati rektoru české university v Praze do čtrnácti dnů počítaných od toho dne, kdy došlo oznámení o konečném výsledku volby té vysoké školy, jejíž členem je profesor námítky podávající. Námítky předloží se u připojení volebních spisů ministerstvu školství a národní osvěty, jež o nich rozhodne a shledá-li je odůvodněnými, zruší provedenou volbu, pokud je vadná. V tomto případě náleží rektoru české university v Praze, aby v témže objemu zařídil volbu novou.

§ 19.

Pokud jde o volbu vrchní disciplinární komise vysokými školami německého vyučovacího jazyka (§ 8, odst. 7. zákona), je pověřen řízením volby rektor německé university v Praze.

Věcné potřeby a zapisování.

§ 20.

Věcné potřeby disciplinárním komisím mají dodávati a jejich kancelářské práce obstarávati kanceláře vysokých škol, při nichž jsou zřízeny.

Pokud jde o vrchní disciplinární komisi, dodá věcné potřeby a obstará kancelářské práce kancelář rektorátu české university v Praze.

Rektor uvedených vysokých škol určí také v případě potřeby způsobilého práva znalého zapisovatele k vedení protokolu z úředníků jemu podřízených, nebo, bylo-li to hledíc k okolnostem žádoucí, z učitelů vysoké školy.

Disciplinární žalobci.

§ 21.

Povinností disciplinárního žalobce a vrchního disciplinárního žalobce v disciplinárním řízení jest, aby hájili zájmy vysokých škol, jakož i čest a vážnost stavu učitelů vysokoškolských.

Aby zájmy tyto mohli účinně hájiti, budtež slyšení před každým usnesením disciplinární komise nebo vrchní disciplinární komise. Také se účastní při ústním líčení způsobem níže naznačeným.

Nevyhovuje-li rozhodnutí disciplinární komise zájmu vysokých škol nebo cti a vážnosti stavu vysokoškolských učitelů, vznese disciplinární žalobce věc na vrchní disciplinární komisi včasným podáním opravného prostředku, pokud je přípustný.

Disciplinární žalobce a vrchní disciplinární žalobce mohou si vyžádati, aby jim byl z některé právnické fakulty přidán odborník jako poradce.

ODDĚLENÍ TŘETÍ.

Disciplinární řízení.

§ 22.

Disciplinární řízení může být zavedeno toliko usnesením disciplinární komise.

Rektor, jehož došlo písemné oznámení, zašle je, když byla provedena vyhledávání, kterých snad je třeba ku předběžnému vysvětlení věci, předsedovi disciplinární komise.

Disciplinární komise, vyslechnouc disciplinárního žalobce, usnese se bez ústního jednání, má-li disciplinární vyšetřování být zavedeno čili nic. Před rozhodnutím může předseda nebo disciplinární komisi být nařízeno, aby některá okolnost byla zjištěna nebo proveden některý důkaz. Takové vyhledávání může být uloženo vyšetřovacímu komisaři, který je provede způsobem předepsaným pro vyšetřování. Také má být obviněnému poskytnuta příležitost, aby se prohlásil ústně nebo písemně o obvinění. V usnesení mají být naznačena obvinění, o která jde.

Souhlasí-li disciplinární žalobce, může disciplinární komise se usnésti, aby věc byla odkázána ihned k ústnímu líčení. O takovém usnesení platí ustanovení § 28.

§ 23.

O usnesení disciplinární komise budiž zpraven disciplinární žalobce i obviněný.

Proti zavedení disciplinárního vyšetřování není opravného prostředku. Bylo-li zavedení zamítnuto, přísluší disciplinárnímu žalobci stížnost do čtrnácti dnů k vrchní disciplinární komisi (§ 62).

Vyšetřování.

§ 24.

Bylo-li usneseno, aby disciplinární vyšetřování bylo zavedeno, zašle předseda spisy vyšetřovacímu komisaři s příkazem, aby provedl vyšetřování.

Vyšetřovací komisař má vyslýchat svědky a znalce, vypátrati z úřední povinnosti všechny okolnosti a průvody, kterých je potřebí k úplnému vysvětlení věci a obviněnému dáti příležitost, aby se o všech obviněních vyjádřil. Odmítne-li obviněný spolupůsobiti při řízení, řízení se tím nezadrží.

§ 25.

Svědci a znalci vyslyšají se nepřisezně, slibivše prve, že budou mluvit pravdu. Učitelé a studující vysokých škol vykonají tento slib na svou akademickou čest. Jinak buď při výslechu svědků a znalců, jakož i pokud jde o jejich po-

platky, obdobně šetřeno předpisů trestního řádu. Vyšetřovací komisař může dožádati okresního soudu svého sídla za upravení těchto poplatků.

§ 26.

Vyšetřovací komisař může dožadovati se spolupůsobení jiných vysokých škol, při čemž se obrátí na příslušného vyšetřovacího komisaře prostřednictvím rektora. Také se může dožadovati spolupůsobení politických a policejních úřadů. To se má státi zejména v tom případě, když svědci nebo znalci bydlí mimo politický okres, ve kterém je vyšetřovací komisař, když neuposlechnou jeho obsílky nebo se zdráhají bez zákonného důvodu vypovídati.

Politické a policejní úřady mají při tom postupovati podle předpisů platných pro obeslání a vyslychání stran těmito úřady.

Je-li toho nezbytně třeba k zjištění pravdy, aby někteří svědci nebo znalci byli vyslechnuti přisezně, může vyšetřovací komisař za souhlasu předsedy disciplinární komise dožádati okresní soud jejich bydliště nebo pobytu za přisežný výslech.

§ 27.

Navrhuje-li disciplinární žalobce nebo obviněný provedení určitých průvodů, vyžádá si vyšetřovací komisař, nemínil-li sám vyhověti návrhu, rozhodnutí disciplinární komise.

Proti tomuto rozhodnutí není odděleného opravného prostředku. (§ 62, odst. 1.) Návrh možno ale opakovati při ústním líčení.

Odkázání a zastavení.

§ 28.

Spisy o skončeném vyšetřování dodají se disciplinárnímu žalobci, kterýž je předloží se svými návrhy předsedovi disciplinární komise.

Disciplinární komise usnese se bez ústního jednání, má-li věc být odkázána k ústnímu líčení nebo má-li řízení být zastaveno. Usnesení doručí se disciplinárnímu žalobci i obviněnému. Disciplinární komise může ale usnésti se také na tom, aby vyšetřování bylo dříve ještě v tom neb v onom směru doplněno.

V odkazovacím usnesení musí být určitě naznačena obvinění, o něž jde, a opatření, jež mají být učiněna pro ústní líčení. Zejména budiž v něm uvedeno, které protokoly svědecké a znalecké mají při ústním líčení být přečteny.

Proti odkazovacímu usnesení není opravného prostředku. Na usnesení disciplinární komise, kterým bylo řízení zastaveno úplně nebo pro některé obvinění, přísluší disciplinárnímu žalobci stížnost do čtrnácti dnů k vrchní disciplinární komisi (§ 62).

§ 29.

Do osmi dnů po doručení odkazovacího usnesení může obviněný zamítnouti nejvýše dva členy disciplinární komise, neuváděje důvodů (§ 10, odst. 2. zákona).

V téže lhůtě mohou disciplinární žalobce i obviněný žádati, aby svědci a znalci, jichž protokoly mají býti dle odkazovacího usnesení přečteny při hlavním přelíčení, nebo někteří z nich byli k ústnímu líčení předvoláni; neučiní-li tak, má se za to, že jsou srozuměni s přečtením protokolů.

V téže lhůtě mohou činiti další návrhy pro ústní líčení, o nichž rozhodne disciplinární komise. Z jejího usnesení není odděleného opravného prostředku (§ 62, odst. 1.). Zamítnutý návrh může však býti opakován při ústním líčení.

Ústní líčení.

§ 30.

Předseda disciplinární komise ustanoví den ústní líčení. K němu budiž obvolán obviněný u připojení seznamu členů disciplinární komise.

O dni ústního líčení budiž dáno věděti také disciplinárnímu žalobci, a oznámí-li obviněný zvoleného obhájce, i tomuto obhájci. Disciplinární komise může naříditi, aby obviněný se dostavil osobně k ústnímu líčení.

§ 31.

Předseda pozve k ústnímu líčení členy disciplinární komise. Je-li obviněný soukromý docent, pozve na místě člena podle služebního pořadí nejmladšího náhradního člena zvoleného ze soukromých docentů.

Místo členů vyloučených (§ 10, odst. 1. zákona, §§ 67 až 71 trestního řádu), členů zamítnutých a těch, jež něco zašlo, pozve předseda náhradníky v tom pořádku, ve kterém byli zvoleni (§ 10, odst. 4. zákona). Totéž se stane, bylo-li proti některému členu disciplinární komise zavedeno disciplinární nebo trestní řízení.

Nemohla-li by disciplinární komise ani povoláním náhradníků býti sestavena předepsaným způsobem, zařídí rektor k žádosti předsedy neodkladně vykonání volby doplňovací.

§ 32.

Ústní líčení jest neveřejné. Obviněný má právo žádati, aby byl dovolen přístup třem jeho důvěrníkům. Disciplinární komise může dovoliti přístup vysokoškolským učitelům, kteří jsou příslušníky téže fakulty (vysoké školy) jako obviněný. (§ 13 zákona.)

Porady a hlasování za líčení a po skončeném líčení konají se v tajném zasedání.

Zprávy veřejnosti o obsahu líčení jsou zapověděny.

§ 33.

Líčení započne přečtením odkazovacího usnesení.

Potom následuje výslech obviněného a obvolaných svědků i znalců a po případě předčítání protokolů sepsaných v předcházejícím řízení a jiných důležitých spisů.

Předčítání protokolů o výslechu svědků a posudků znaleckých je přípustno v případech naznačených v § 252, č. 1—4 trestního řádu.

O výsledku svědků a znalců platí totéž, co ustanoveno v § 25.

Obviněný má právo vyjádřiti se o jednotlivých přednesených průvodech. Disciplinární žalobce, obviněný i jeho obhájce má právo dávatí otázky svědkům a znalcům. Otázky nepřiměřené nebo k věci nepatřící může předseda odmítnouti.

Po skončeném průvodním řízení budou slyšeny disciplinární žalobce se svými vývody i návrhy a obviněný, jakož i jeho obhájce s obhajováním. Obviněnému a jeho obhájci přísluší poslední slovo.

§ 34.

Pokládá-li disciplinární komise sama od sebe nebo k návrhu za nutné, aby byly vyšetřeny ještě některé okolnosti, nebo vyslechnuti další svědci neb opatřeny jiné průvody, učiní příslušné usnesení a odročí, je-li toho třeba, ústní líčení na jiný den. Potřebná šetření mohou býti uložena vyšetřovacímu komisaři.

§ 35.

Rozšíření ústního líčení na jiná obvinění než ona, jež jsou naznačena v odkazovacím usnesení, jest přípustno jen z usnesení disciplinární komise. V takovém případě odročí disciplinární komise, je-li to žádoucí k lepší přípravě obhajování, k žádosti obviněného nebo jeho obhájce ústní líčení na jiný den. Disciplinární komise může ale také ústní líčení omeziti na původní obvinění a vyhraditi stíhání pro obvinění nová.

Nález.

§ 36.

Disciplinární komise, vynášejíc nález, má přihlížeti toliko k tomu, co bylo uvedeno v ústním líčení. Při svém rozhodnutí není vázána osvobozujícím rozsudkem trestního soudu a průvodními pravidly, nýbrž má rozhodnouti podle svého volného přesvědčení, nabytého svědomí-

tým uvážením všech předvedených průvodních prostředků.

§ 37.

Obviněný budiž nálezem disciplinární komise buď osvobozen od obvinění naň vzneseného nebo jím vinným uznán.

Byl-li uznán vinným, má nález stanoviti disciplinární trest, který se odsouzenému ukládá.

Při určování disciplinárního trestu budiž přihlíženo k povaze činu, ke stupni viny, ke škodě z činu vzešlé, pokud byla odsouzeným zaviněna, jakož i k veškerému dosavadnímu jeho chování.

§ 38.

Je-li vysokoškolský učitel obviněn z několika činů disciplinárních, má o nich býti rozhodnuto zpravidla v jediném řízení a jediným nálezem.

Pozdější stíhání pro čin spáchaný před vynesením nálezu je možno jen, bylo-li stíhání tohoto činu vyhrazeno (§ 35), nebo vyšel-li tento čin teprve později na jevo.

V takových případech sluší při určování nového trestu přihlížeti k trestu uloženému již prvním nálezem. Je-li disciplinární komise toho mínění, že tento trest je dostatečný, vysloví, že nový trest se neukládá. Dospěla-li disciplinární komise k tomuto mínění již při rozhodnutí a zavedení disciplinárního řízení nebo po provedení vyšetřování, odmítne zavedení disciplinárního řízení nebo zastaví je.

§ 39.

Je-li obviněný osvobozen, nese stát náklady řízení. Nalezne-li se proti němu na disciplinární trest, buď v nálezě vysloveno, zdali a pokud odsouzený, hledíc na důkazy od něho vedené, jakož i na jeho majetkové poměry a uložený trest, má nahraditi náklady řízení.

Náklady přivzetím obhájce vzniklé má ve všech případech nésti obviněný.

§ 40.

Nález buď ihned prohlášen a do osmi dnů s rozhodovacími důvody doručen disciplinárnímu žalobci a obviněnému.

Bylo-li uznáno za trest propuštění, doručí se nález také příslušníkům obviněného, jimž v případě smrti jeho příslušelo by právo na platy zaopatřovací, po případě jich zákonným zástupcům.

§ 41.

O ústním líčení buď sepsán protokol, který má obsahovati jména přítomných a vyličití postup jednání ve všech podstatných kusech.

O poradách a hlasování buď sepsán oddělený protokol.

Oba protokoly i nález buďte podepsány předsedou a zapisovatelem.

§ 42.

Zemře-li obviněný před právní mocí nálezu nebo povolí-li se mu vystoupení ze služebního poměru, buď řízení zastaveno.

Odvolání.

§ 43.

Proti nálezům disciplinární komise může podáno býti od obviněného a od disciplinárního žalobce odvolání pro výrok o vině a trestu, jakož i pro rozhodnutí o náhradě nákladů.

Bylo-li uznáno za trest propuštění, přísluší odsouzenému a jeho příslušníkům odvolání také z toho důvodu, že nebyl jim přiznán příspěvek na výživu, nebo že nebylo zachováno pro případ úmrtí propuštěného jeho příslušníkům právo na jich zákonné platy zaopatřovací (§§ 7 a 18 zákona). Odvolání nemá odkladného účinku.

§ 44.

Odvolání buď podáno do čtrnácti dnů po doručení disciplinárního nálezu u předsedy disciplinární komise, který je předloží s veškerými spisy předsedovi vrchní disciplinární komise.

Předseda vrchní disciplinární komise ustanoví zpravodaje, pokud možno, z oněch členů této komise, kteří bydlí v místě, kde komise dle zákona zasedá (v Praze), a zašle jemu spisy.

§ 45.

Vrchní disciplinární komise rozhodne bez ústního jednání:

1. je-li odvolání opožděno, nebo bylo-li podáno někým, komu odvolací právo nepřísluší; v tomto případě buď odvolání odmítnuto;

2. vyžadují-li podstatné vady řízení, aby bylo opakováno v první stolici; v tomto případě buď nález v odpor vzatý zrušen a věc odkázána disciplinární komisi první stolice k novému jednání a rozhodnutí;

3. týká-li se odvolání toliko rozhodnutí o náhradě nákladů nebo nepřiznání příspěvků na výživu, nebo platů zaopatřovacích (§ 18 zákona);

4. leví-li se toho potřeba, aby zjištěny byly ještě některé okolnosti nebo provedeny nové důkazy. V tomto případě může toto doplnění býti uloženo disciplinárnímu komisaři prostřednictvím předsedy disciplinární komise. Navrhuje-li zpravodaj takové doplnění, může je předseda naříditi také z vlastní moci. Předčítání protokolů o tom sepsaných je možno za podmínek uvedených v § 33.

§ 46.

Rozhodnutí naznačená v § 45, č. 1—4, činí vrchní disciplinární komise po slyšení vrchního disciplinárního žalobce.

Souhlasí-li předseda a vrchní disciplinární žalobce s návrhem zpravodaje, může hlasování státi se písemně (per rolam). Každý člen vrchní disciplinární komise má ale právo žádati, aby se rozhodlo v sezení.

§ 47.

Není-li tu žádný z případů uvedených v § 45, č. 1—4, ustanoví předseda den ústního líčení.

Při ústním líčení vylicí nejprve zpravodaj věc podle protokolu sepsaného o ústním líčení v první instanci, jakož i podle ostatních spisů, pokud jich bylo užito při tomto líčení, a přečte nález v odpor vzatý. Bylo-li řízení doplněno (§ 45, č. 4), přečtou se, pokud to jest přípustné, spisy o tom sepsané.

Měl-li by býti opět slyšen některý svědek, nebo znalce anebo vyslýchání ještě jiní svědci nebo znalci, platí o tom předpisy dané pro ústní líčení v první stolici.

Po tom obdrží slovo obě strany, a to napřed ona, od níž bylo podáno odvolání. Obviněnému a jeho obhájci náleží poslední slovo.

Nepřišel-li obviněný, jenž odvolání podal, ani jeho obhájce, přečte se jeho spis odvolací.

Z návrhu vrchní disciplinární komise má býti patrné, ve kterých částech výrok první stolice se potvrzuje a ve kterých se mění i jakým způsobem.

Jinak sluší obdobně užiti ustanovení o ústním líčení a nálezu první stolice.

Výkon nálezu.

§ 48.

Když nález nabyl právní moci, zašle předseda disciplinární komise vyhotovení jeho i s důvody rektoru vysoké školy, k níž odsouzený přísluší. Rektor postarejž se o to, aby trest byl vykonán.

Rektor oznámí pravoplatný nález, jímž byl uložen trest uvedený v § 15, č. 2—4 zákona, ministerstvu školství a národní osvěty za účelem výkonu trestu. Trest písemné důtky vykoná rektor a podá o tom zprávu ministerstvu školství a národní osvěty.

Odsouzení budiž zapsáno do osobního výkazu nebo, nevedou-li se osobní výkazy, do osobních spisů odsouzeného. Pokud zápis trvá, uschová se nález při spisech.

Tresty písemné důtky a odložení postupu do vyššího stupně platového mohou býti vymazány

za podmínek uvedených v § 15 zákona. K rozhodnutí o tom je příslušná disciplinární komise vysoké školy, k níž odsouzený náleží, a to i v tom případě, když na takový trest bylo uznáno vrchní disciplinární komisí.

Obnova.

§ 49.

Bylo-li zavedení disciplinárního řízení odmítnuto, bylo-li řízení z jiného důvodu nežli z důvodu § 42 zastaveno, nebo byl-li obviněný pravoplatně osvobozen, může řízení k návrhu disciplinárního žalobce býti obnoveno v neprospěch obviněného jen tehdy, vyjdou-li na jevo nové skutečnosti nebo průvody, které samy o sobě nebo ve spojení s dříve provedenými důkazy jsou způsobilé usvědčiti obviněného a odůvodniti uložení disciplinárního trestu.

§ 50.

Vysokoškolský učitel pravoplatně odsouzený k disciplinárnímu trestu nebo jeho zákonní dědicové mohou žádati za obnovu řízení, a to i po vykonaném trestu, uvedou-li nové skutečnosti nebo průvody, které jsou samy o sobě nebo ve spojení s důkazy dříve provedenými způsobilé odůvodniti osvobození neb uložení mírnějšího disciplinárního trestu.

§ 51.

Žádost za obnovu sluší podati u předsedy disciplinární komise, která rozhodla v první stolici.

Vyšetřovací komisař vyšetří skutečnosti, o které se návrh opírá.

Potom budiž slyšen v případě § 49 obviněný a v případě § 50 disciplinární žalobce.

Disciplinární komise rozhodne bez ústního jednání.

Rozhodnutí disciplinární komise doručí se disciplinárnímu žalobci i obviněnému, kteříž mají právo do čtrnácti dnů od doručení podati na toto rozhodnutí stížnost. Byla-li obnova povolena ve prospěch obviněného, je stížnost nepřipustná.

§ 52.

Povolením obnovy řízení nález se zruší potud, pokud se týče toho činu, pro kterýž byla obnova povolena a věc vstoupí zpravidla do stavu vyšetřování. S výkonem disciplinárního trestu buď posečkáno.

Disciplinární komise, která vyřkla, že jest přípustná obnova řízení ve prospěch obviněného, může za souhlasu disciplinárního žalobce ihned nalézt na osvobození nebo na mírnější trest.

Proti takovému nálezu není opravného prostředku.

Byla-li obnova povolena toliko ve prospěch odsouzeného a je-li opět vinným uznán, nemůže mu býti uložen žádný přísnější trest, než prvním nálesem vyslovený.

Při vyměření trestu buď přihlíženo k trestu již vytrpěnému.

§ 53.

Bylo-li obnovené řízení zastaveno nebo byl-li odsouzený v něm osvobozen, buď státem nahrazen, co mu ušlo na služebních příjmech neodůvodněným odsouzením.

Byl-li odsouzený v obnoveném řízení odsouzen k mírnějšímu trestu, může disciplinární komise vysloviti, že mu mají býti nahrazeny služební příjmy výkonem trestu ušlé.

Po smrti jeho přísluší nárok na náhradu také jeho pozůstalým příslušníkům, pokud jim ušlo za opatření odsouzeným povinované.

Suspense.

§ 54.

Zatímné zproštění úřadu (suspense) vysokoškolského profesora může se státi toliko z usnesení příslušné disciplinární komise (§ 4, odst. 2. zákona).

Disciplinární komise vysloví suspensi profesora, proti němuž bylo zavedeno nebo současně se zavádí řízení disciplinární, přihlížeje k povaze i tíži obvinění a síle důkazů po ruce jsoucích, když by ponecháním jeho v úřadě byly vážně ohroženy důležité zájmy nebo vážnost vysoké školy.

Toto právo přísluší disciplinární komisi také v tom případě, bylo-li proti profesorovi zavedeno soudní řízení pro zbavení svéprávnosti nebo řízení trestní.

Rozhodnutí, má-li se zavést disciplinární řízení nebo v něm pokračovati, staniž se teprve po pravoplatném ukončení trestního řízení.

§ 55.

Suspense může býti vyslovena také jen hledíc k určitým výkonům služebním, zejména hledíc ke konání přednášek, bez újmy výkonů ostatních.

§ 56.

Se suspendováním není spojena žádná újma na služebních příjmech, vyjímaje onu, která vyplývá sama sebou z nevykonávání funkcí zvláště odměňovaných.

§ 57.

Suspense končí nejpозději pravoplatným ukončením disciplinárního řízení; bylo-li však uznáno na trest přeložení do výslužby nebo propuštění, teprve výkonem trestu.

Pominou-li dříve okolnosti, které způsobily suspendování profesora, má disciplinární komise suspensi zrušiti.

§ 58.

Disciplinární komise rozhoduje o suspensi i jejím zrušení bez ústního jednání, vyslechnuvši disciplinárního žalobce.

Profesoru, o nějž jde, má býti prve poskytnuta, pokud to možno, příležitost k ústnímu nebo písemnému vyjádření.

Rozhodnutí disciplinární komise může býti vzato v odpor stížností do čtrnácti dnů po doručení. Stížnost nemá odkladného účinku.

§ 59.

Těchto ustanovení sluší obdobně užiti na soukromé docenty. Disciplinární komise vysloví v takovém případě suspensi z jednotlivých neb všech funkcí se soukromou docenturou spojených.

Nahlížení do spisů a doručování.

§ 60.

Za disciplinárního vyšetřování může vyšetřovací komisař, pokud pokládá to za slučitelné s účelem řízení, dovoliti obviněnému a jeho obhájci neobmezené nebo částečné nahlédnutí do projednávacích spisů.

Po doručení odkazovacího usnesení obviněný a jeho obhájce mají právo do projednávacích spisů, vyjímajíc poradní protokoly, nahlédnouti a si je opsati.

Podávati zprávy o obsahu spisů veřejnosti je zapověděno.

Všechna doručení, která mají býti vykonána v disciplinárním řízení, jsou platna a způsobují běh lhůt, doručí-li se spis účastníku samému, jeho obhájci nebo jinému zmocněnci, anebo není-li to možno, uloží-li se u rektorátu vysoké školy, k níž obviněný přísluší.

Nezpůsobí se veřejné vyzvání, aby se dostavil, aniž úřední vyhlášení nálezu.

Hlasování.

§ 61.

Disciplinární komise a vrchní disciplinární komise usnášejí se nadpoloviční většinou hlasů. Ke

propuštění ze služby je třeba jednomyslnosti (§ 11 zákona).

Předseda hlasuje naposled. Ostatně sluší užití obdobně ustanovení §§ 19—22 trestního řádu o hlasování trestních soudů.

Opravné prostředky a lhůty.

§ 62.

Pokud není v tomto nařízení nic jiného ustanoveno, rozhodnutí a opatření disciplinární komise nebo jejího předsedy nemohou v odpor brána býti odděleným opravným prostředkem, nýbrž toliko spolu s konečným rozhodnutím opravným prostředkem proti němu přípustným.

Stížnosti buďte podány u předsedy disciplinární komise a od něho zamítnuty, jsou-li nepřipustné, opožděné nebo podané některou osobou, které nepřísluší právo stížnosti.

Vrchní disciplinární komise rozhoduje o stížnosti bez ústního jednání. Při tom platí ustanovení § 46.

§ 63.

Lhůty k opravným prostředkům jsou neprodlužitelné.

Lhůty počínají se dnem po doručení. Počátek nebo běh lhůty nezamezuje se nedělmi a svátky. Případně-li konec některé lhůty na neděli nebo svátek, končí se lhůta nejbližším všedním dnem. Které dny sluší pokládati za svátky, stanoveno jest předpisy pro soudy platnými. Dny dopravy poštovní nečítají se do lhůty.

Písemná podání mohou se státi také telegrafem.

§ 64.

Pro zameškání lhůty k podání opravného prostředku může vrchní disciplinární komise povolití obviněnému navrácení ku předešlému právu, prokáže-li, že mu nebylo možno dodržeti lhůtu bez jeho viny pro neodvratitelné okolnosti.

Návrh na navrácení ku předešlému právu budiž podán předsedovi disciplinární komise do čtrnácti dnů od té doby, kdy překážka minula, současně s opravným prostředkem, o který jde. Návrh budiž doručen disciplinárnímu žalobci, aby se o něm vyjádřil.

Povolí-li vrchní disciplinární komise navrácení ku předešlému právu, může rozhodnouti ihned o opravném prostředku.

Osvobození od kolků a poplatků.

§ 65.

O osvobození od kolků a poplatků platí v disciplinárním řízení totéž, co v řízení trestním.

ODDĚLENÍ ČTVRTÉ.

Zvláštní ustanovení pro profesory ve výslužbě.

§ 66.

Vysokoškolsí profesori přeložení do výslužby podrobeni jsou disciplinárnímu řízení jen pro takové činy spáchané za služby činné, pro které by je pravděpodobně stihl trest propuštění ze služby.

K disciplinárnímu řízení příslušnou jest disciplinární komise té vysoké školy, k níž profesor náležel, vstupuje do výslužby.

Disciplinárním trestem jest ztráta všech práv na výslužné a zaopatřovací platy pro profesora a jeho příslušníky. Při tom však může býti obdobně užito ustanovení § 18 zákona.

ODDĚLENÍ PÁTÉ.

Dání do výslužby a odnětí venku legendi pro nezpůsobilost.

§ 67.

Oznámení označené v § 20, odst. 2. zákona budiž zasláno předsedovi disciplinární komise, jenž uloží disciplinárnímu komisaři, aby vyšetřil skutečnosti, kterými přeložení profesora do výslužby se odůvodňuje. Toto šetření děje se podle pravidel daných v §§ 24—27.

Po vykonaném šetření rozhodne disciplinární komise, má-li věc býti odkázána k ústnímu líčení nebo řízení zastaveno.

Dojde-li k ústnímu líčení, rozhodne disciplinární komise nálezem, zdali profesor, o nějž jde, se dává do výslužby trvalé nebo dočasné, anebo zdali se návrh zamítá.

Jinak sluší obdobně užití ustanovení o řízení disciplinárním.

ODDĚLENÍ ŠESTÉ.

Ustanovení přechodné a závěrečné.

§ 68.

Ustanovení zákona ze dne 13. února 1919, č. 79 Sb. z. a n., a tohoto nařízení neplatí pro vysokoškolské adjunkty, asistenty a konstruktéry, nýbrž sluší, pokud jde o ně, užití obdobně ustanovení zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z. (služební pragmatiky).

§ 69.

Ustanovení zákona ze dne 13. února 1919, č. 79 Sb. z. a n., a tohoto nařízení buď užito také

na zahájené již případy disciplinární, pokud ne-
bylo ještě rozhodnuto v první stolici.

§ 70.

Nařízení toto působí ode dne vyhlášení a pro-
vede je ministr školství a národní osvěty.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Prášek v. r.
Sonnátg v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Veselý v. r.	Houdek v. r.
Klofáč v. r.	Habrman v. r.
Dr. Hodža v. r.	Dr. Heidler v. r.
Dr. Franke v. r.	Hampl v. r.

Čís. 36.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. ledna 1920,

kterým zrušují se ministerské nařízení ze dne
17. prosince 1881, č. 143 ř. z., a nařízení uher-
ského ministra orby, průmyslu a obchodu ze dne
18. prosince 1888, č. 59.203, o zákazu dovozu a
průvozu skotu z východních zemí.

Na základě čl. III. zákona ze dne 6. srpna
1909, č. 180 ř. z., a § 160 uh. VII. zák. čl. z r. 1888,
se nařizuje:

§ 1.

Nařízení ministerstva vnitra, spravedlnosti,
obchodu a orby ze dne 17. prosince 1881, č. 143
ř. z., kterým bylo na základě § 7 zákona ze dne
29. února 1880, č. 37 ř. z., o tlumení moru skotu
předepsáno, že zákaz dovozu a průvozu skotu
z Ruska a Rumunska, obsažený v prováděcím na-
řízení k citovanému § 7 ze dne 12. dubna 1880,
č. 38 ř. z., zůstává, od 1. ledna 1882 počínajíc až
na další v platnosti, se tímto zrušuje.

Rovněž se zrušuje nařízení uherského mi-
nistra orby, průmyslu a obchodu ze dne 18. pro-
since 1888, č. 59.203, dle něhož v § 49 uh. VII. zák.
čl. z r. 1888 obsažený zákaz dovozu a průvozu
skotu z krajín, z nichž následkem častého vy-
skytování se moru skotu hrozí stále nebezpe-
čenství této nákazy, vztahuje se na Rusko, Ru-
munsko, Turecko a Bulharsko.

§ 2.

Nařízení toto, jehož prováděním pověřeno jest
ministerstvo zemědělství v dohodě se účastně-

nými ministerstvy, nabývá účinnosti dnem vy-
hlášení.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Hodža v. r.
Švehla v. r.	Dr. Heidler v. r.
Sonnátg v. r.	Dr. Franke v. r.
Dr. Veselý v. r.	Houdek v. r.
Prášek v. r.	Hampl v. r.
Dr. Winter v. r.	Habrman v. r.

Čís. 37.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. ledna 1920

o zrušení zabavení modré skalice.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917,
č. 307 ř. z., a § 16 zák. čl. LXIII z r. 1912, a § 12
zák. čl. L z r. 1914, nařizuje se:

§ 1.

Nařízení ministra orby ve shodě s ministrem
obchodu a ministrem vnitra ze dne 28. září 1915,
č. 292 ř. z., o zabavení modré skalice, se zrušuje
a obchod touto se uvolňuje pro celou oblast re-
publiky Československé.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vy-
hlášení.

§ 3.

Provedením tohoto nařízení se pověřuje mi-
nistr zemědělství v dohodě s ministrem obchodu
a vnitra.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Hodža v. r.
Švehla v. r.	Dr. Heidler v. r.
Sonnátg v. r.	Dr. Franke v. r.
Dr. Veselý v. r.	Houdek v. r.
Prášek v. r.	Hampl v. r.
Dr. Winter v. r.	Habrman v. r.